

державних службовців: комунікативний аспект : тези міжнар. наук.-практ. конф., (Київ, 3–4 листопада 2016 р.) / за заг. ред. В.С. Куйбіди, М.М. Білинської, В.М. Сороко, Л.А. Гаєвської. К.: НАДУ. 2016. С. 240–243.

6. Ніколаєску І. О. Імідж як презентаційна складова особистісних проявів соціального педагога. *Соціальна педагогіка: теорія та практика*. 2007. № 3. С. 88–92.

7. Палеха Ю. І. Іміджелогія: Навч. посібник / за заг. ред. З.І. Тимошенко. К. : Вид-во Європ. ун-ту. 2005. 324 с.

Дмитро Лисиця,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри медико-профілактичних
дисциплін та лабораторної діагностики,
Комунальний заклад вищої освіти,
«Рівненська медична академія»
Рівненської обласної ради

Юлія Лисиця,
викладач фахового медичного коледжу,
Комунальний заклад вищої освіти,
«Рівненська медична академія»
Рівненської обласної ради

ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВКУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Постановка проблеми. Сьогодення визначає серйозні виклики для українців, які проявляються перебуванням у постійному стресі, страхом за здоров'я та життя близьких, а для багатьох відчуженням від дому. Війна внесла свій негативний вплив в усі сфери діяльності людей, а нестабільність у соціо-політичному, економічному секторі держави сприяє переміщенню населення в середині держави та виїзд за кордон. Усі мешканці нашої держави потерпають від наслідків військового конфлікту, а особливо громадяни, які потребують особливої підтримки, зокрема зі сторони фахівців соціальних служб. Саме тому, сьогодні, є нагальне питання якісного формування майбутніх фахівців, які повинні володіти навиками з соціальної педагогіки.

Виклад основного матеріалу. Наукові джерела дозволяють зробити висновки, що соціальна педагогіка тісно пов'язана із соціальною роботою. Також зауважимо, що вони не лише взаємопов'язані, але й утворюють єдину науково-практичну сферу. Адже соціальна робота має ряд системних рис, які простежуються у соціальній педагогіці. Ще однією спільною рисою є те, що ці науки ставлять за завдання розв'язання питань соціалізації та соціального виховання.

З метою якісної підготовки соціального педагога, як і будь якого фахівця у закладах освіти застосовуються освітні технології. Вони виступають системою

взаємодії здобувачів освіти та педагогів заснована на конкретних ідеях, методах, засобах, принципах та цілях навчання.

Робота над проблемами соціальної педагогіки прослідковуються у працях науковців: В. Галузинського, М. Євтух, І. Зверєвої, А. Капської, Л. Коваль, Ф. Мустаєвої, С. Пальчевського, В. Сорочинської, Р. Чубук та ін. Водночас питаннями щодо освітніх технологій їх розробки та впровадженням у процес рмування професійної підготовки майбутніх фахівців займалися: О. Гохберг, О. Євдокимов, А. Кіктенко, І. Козловська, О. Любарська, О. Пехота, Г. Сазоненко, А. Слободенюк, О. Янкович ін. Та проблема освітніх технологій, як новітніх засобів навчання майбутніх працівників соціальної сфери не достатньо розкрита і потребує подальших досліджень.

З метою окреслення проблеми освітніх технологій потрібно вказати на те, що насправді існує безліч визначень, які описують і характеризують їх з різних точок зору. Для того щоб сформувати точне уявлення про те, що ж таке освітня технологія варто розглянути найбільш часто використовувані визначення.

Освітня технологія – це організована система взаємодії між педагогом і здобувачем освіти, яка представлена проектуванням, плануванням, корекцією і орієнтацією педагогічного процесу задля досягнення основної мети – навчання [2]. З іншого боку, освітні технології, можна розглядати безпосередньо, як систематизовані методи з планування і оцінювання освітнього процесу, рівня освоєння здобувачами освіти знань, врахування технічних і людських ресурсів які задіяні безпосередньо навчальному процесі [1]. Освітня технологія – це безпосередньо організований і цілеспрямований процес з вирішенням дидактичних завдань управління освітнім процесом [4]. Також можна розглядати освітню технологію, як набір методів та інструментів, які використовуються безпосередньо в навчальному процесі [3]. Тобто однієї думки щодо даного поняття не існує, але усі твердження об'єднує взаємодія здобувача освіти та педагога задля навчання за допомогою різних методів, засобів, принципів.

В залежності від напряму діяльності, впливу на учасників освітнього процесу виокремлюють ряд освітніх технологій: репродуктивна, розвиваючого навчання, програмованого навчання, проблемного навчання, модульного навчання, концентрованого навчання, дистанційного навчання, адаптивного навчання, комп'ютерного навчання, гарантованого навчання, повного засвоєння, авторських шкіл [5, 6]. Важливим є те, що в основі усіх освітніх технологій лежить ідея про існування загальних закономірностей процесу навчання, за допомогою яких можна побудувати єдину ефективну систему навчання, що забезпечує функції освіти щодо всіх або переважної більшості її здобувачів.

У сучасній педагогіці акцентують увагу на таких типах освітніх технологій, а саме: цифрова освіта (e-learning), оффлайн навчання, онлайн навчання, MOOC навчання, змішане навчання, перевернуте навчання, різнорівневе навчання, проблемне

навчання, навчання у співпраці, проектне навчання, гейміфікація, кейс-метод, веб квест, мобільне навчання. Цікавою є технологія – бріколаж, яка дозволяє застосовувати в освітньому процесі будь-що окрім спеціальних інструментів на кшталт підручників [7].

З метою якісного формування професійних компетентностей майбутніх соціальних педагогів увага сучасних шкіл прикута до ряду інноваційних технологій. Серед таких можна виокремити: освітня технологія критичного мислення, технологія навчання як дослідження, інтегральна педагогічна технологія, технологія розвивального навчання, технологія розвитку творчої особистості, технологія особистісно-орієнтованого навчання, технологія диференційованого навчання, технологія гуманістичного навчання, технологія модульнорозвиваючого навчання, технологія ситуативного моделювання, технологія опрацювання дискусійних питань, технологія кооперативного навчання тощо [8].

Висновки. Отже, сучасні освітні технології сприяють підвищенню ефективності закладів освіти зокрема щодо підготовки фахівців соціальної сфери. Застосування у практиці педагога сучасних освітніх технологій дозволяє дотримуватися принципу безпосередньої взаємодії делегуючи повноваження здобувачу освіти. Володіння активними методами навчання дозволяє педагогам позитивно впливати на мотивацію здобувачів освіти до набуття нових знань та навичок з метою якісної фахової підготовки.

Список використаних джерел:

1. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка в схемах і таблицях : [навчальний посібник] / О. В. Безпалько. К. : Центр навчальної літератури, 2003.
2. Зверева І. Д. Соціальна педагогіка : [мала енциклопедія] / І. Д. Зверева. К. : Центр учбової літератури, 2008. 336 с.
3. Капська А. Й. Соціальна педагогіка : [підручник] / А. Й. Капська. К.: Центр навчальної літератури, 2003.
4. Мустаєва Ф. А. Основи соціальної педагогіки / Ф. А. Мустаєва. Академічний проект, 2001. С. 348–350.
5. Пальчевський С. С. Соціальна педагогіка : [навч. пос.] / С. С. Пальчевський. К., 2005. 560 с.
6. Сорочинська В. Є. Організаційна робота соціального педагога / В. Є. Сорочинська. Київ, 2005.
7. Чубук Р. В. Соціальна педагогіка : [навчальний посібник] / Р. В. Чубук Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. – 348 с.
8. Яцків Я.С., Радченко А.І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. *Вісник Національної академії наук України*. К., 2012. № 6. С. 62-67.